

При їх витрачанні збільшуються витрати на виробництво, результатом якого є створення готової продукції. Існують певні відмінності в облікових підходах щодо запасів у вітчизняній та міжнародній практиці. Оскільки, запаси посідають особливе місце у складі майна та домінуючі позиції у структурі витрат підприємства різних сфер діяльності і визначенні результатів господарської діяльності та при висвітленні інформації про фінансовий стан виникає необхідність постійного удосконалення їх обліку та аналізу.

Надходження і вибуття запасів здійснюється на підставі договорів, контрактів, що обумовлюють конкретні умови приймання сировини і їх відвантаження, складання відповідних супроводжувальних документів і порядку розрахунків. Порядок документального оформлення визначається відповідними нормативними документами – інструкціями, положеннями, наказами. Міністерства фінансів, Національного банку України та інших.

Документами, що відображають продаж (передачу) сировини і матеріалів є: видаткова накладна; накладна вимога тощо.

Ефективність використання матеріальних ресурсів в кінцевому характеризується витратами на одиницю виробленої продукції, та рівнем витрат на одну гривну, а тому раціональне управління витрачанням матеріальних ресурсів прямо пов'язане з кінцевим фінансовим результатом діяльності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 Запаси – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://kodeksy.com.ua/buh/psbo/9.htm>
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE22868.html

Посівнич О.Р.

студентка,

Львівський торговельно-економічний університет

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ

За останніх 20 років підходи до регулювання системи бухгалтерського обліку і звітності в Україні змінилися. Адже вдосконалення всієї системи бухгалтерського обліку та зокрема фінансової звітності є об'єктивною умовою інтеграції України з країнами Європейського Союзу.

Метою статті є дослідження впровадження Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі МСФЗ) і удосконалення бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні шляхом гармонізації та стандартизації.

Дослідженням проблеми розробки, практичного використання та впровадження Міжнародних стандартів в Україні займалися відомі науковці, серед яких – Ф. Бутинець, М.Білуха, В.Швець, В. Озеран, В. Сопко,

В. Пархоменко. Серед закордонних науковців слід виділити – Р. Антоні, Дж. Блейка, Я. Вільямса, С. Мюллера, Я. Соколова та ін.

МСФЗ виступають ефективним інструментом підвищення прозорості і зрозумілості інформації, яка розкриває діяльність суб'єктів господарювання, створює достовірну базу для визнання доходів і витрат, оцінки активів і зобов'язань звітуючих суб'єктів.

Нині діюча система регулювання обліку і звітності в Україні має багато спільних рис із регулюванням, прийнятим, у континентальних країнах Європи, де перевагу надано державному регулюванню [1, с. 173].

У Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» перелічено цілі державного регулювання бухгалтерського обліку та фінансової звітності:

- створення єдиних правил ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності, які є обов'язковими для всіх підприємств та гарантують і захищають інтереси усіх користувачів;

- вдосконалення бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Згідно Закону про бухгалтерський облік, органом на який було покладено розробку проектів положень (стандартів), інструкцій та іншого нормативного методичного забезпечення бухгалтерського обліку та фінансової звітності є Методологічна рада з бухгалтерського обліку при Міністерстві фінансів України.

Існує ряд чинників, що свідчать про необ'єктивність процедури формування Методологічної ради, через що знижується ефективність її роботи та пригальмовується виконання поставлених перед нею завдань.

Дослідники Нової Зеландії М.Р. Метьюс та М.Х.Б. Перера, стверджують що «прийнятність стандарту залежить від таких факторів, як ясність стандарту; чітке керівництво із застосування; відкритість процесу встановлення стандарту; чітко визначені цілі органу-розробника; участь зацікавлених сторін. Недолік будь-якої з складових робить стандарт менш прийнятним» [2].

Оскільки функції основного координатора у сфері впровадження МСФЗ в правове поле України покладено на Міністерство фінансів, то на початковому етапі роль держави, у першу чергу в організаційному аспекті, є дуже важливою.

В. Пархоменко пояснював вибір реформування бухгалтерського обліку в напрямку його гармонізації із міжнародними стандартами наступним чином: «вони відображають умови ринкової економіки, мають міжнародне визнання, сформувались на основі компромісу системи обліку, що застосовується в країнах з розвинутою ринковою економікою, і дають змогу забезпечити більшу порівнянність обліково-звітної інформації...» [3, с. 4].

Не зважаючи на скептичне сприйняття практиків, протягом багатьох років, щодо переходу до Міжнародних стандартів, на сьогодні Україна зробила свій вибір на користь МСФЗ.

Головними причинами переходу на МСФЗ є:

- доступність більш дешевих і значних фінансових ресурсів;
- розширення експортних можливостей;

- забезпечення прозорості та надійності інформації, що наводиться у фінансових звітах;
- зміцнення українського ринку капіталу й підвищення його привабливості;
- посилення захисту прав власності та інтересів акціонерів, інвесторів та кредиторів [1, с. 194].

Також, не секретом є те, що у впровадженні МСФЗ присутній і політичний фактор, оскільки Україна взяла курс на євроінтеграцію. Але українська професійна спільнота зустріла впровадження МСФЗ неохоче. Для більшості бухгалтерів МСФЗ є незрозумілими, а також вони стверджують що такі запровадження невчасні.

Не зважаючи на те, що МСФЗ набувають все більшого значення в міжнародному співтоваристві, як за рахунок прямого впровадження в національну практику, так і за рахунок конвергенції вимог міжнародних та національних стандартів, мета та їх вплив залишаються предметом дискусії.

Європейські парламентарі вважають, що Рада з МСФЗ сьогодні знаходиться під сильним впливом зі сторони бухгалтерської професії, а самі стандарти стали неоднозначними [4]. Англійські експерти звинуватили міжнародні стандарти фінансової звітності, у сприянні фінансовій кризі, дозволяючи банкам завищувати прибуток та дивіденди.

Голова консультативної дорадчої групи при раді з Міжнародних стандартів аудиту, Д. Дамант, стверджує: «Фінансова звітність, складена відповідно до МСФЗ – не буде корисною абсолютно у всіх випадках. Використовувати один набір стандартів для будь-якої мети – це поширена хибна думка, яка призвела, особливо у період фінансової кризи 2008 року, до жорстокої критики МСФЗ. Цифри затребувані фінансовими ринками, не є цифрами, які необхідні банківським регуляторам» [5].

Але все таки, попри переваги МСФЗ залишаються науковці та практики. які наводять багато аргументів проти їх застосування.

Підсумовуючи вищесказане, можна висловити таку думку, що для підвищення якості формування фінансових звітів – доцільною стане модель взаємодії державних та громадських професійних організацій у нормативному регулювання системи бухгалтерського обліку. Повинен бути створений наддержавний незалежний орган, до функцій якого будуть відноситися: розробка проектів НП(С)БО, методичних рекомендацій та роз'яснень із окремих питань ведення бухгалтерського обліку та формування фінансової звітності, а також методологічна підтримка застосування МСФЗ.

Можна зробити висновки щодо необхідності уточнення сфери і механізму застосування МСФЗ в Україні, а також наряду подальшого реформування системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Але все таки, я вважаю, що Україні потрібно продовжувати у напрямку реформування системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності шляхом розробки національних стандартів, гармонізованих з МСФЗ.

Список використаних джерел:

1. Озеран А.В. Теорія та методологія формування фінансової звітності підприємств. Монографія / А.В. Озеран. – К.: КНЕУ, 2015. – 471 с.
2. Метьюс М.Р. Теория бухгалтерского учета: учебник / М.Р. Метьюс, М.Х.Б. Перера [под ред. Я.В. Соколова, И.А. Смирновой; пер. с англ.]. – М.: Аудит, ЮНИТИ, 1999. – 663 с.
3. Пархоменко В. Про реформування бухгалтерського обліку в Україні / В. Пархоменко // Бухгалтерський облік і аудит. – 1998. – № 10. – С. 4-6.
4. Голов С.Ф. Бухгалтерський облік в Україні: аналіз стану та перспективи розвитку: монографія / С.Ф. Голов. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 552 с.
5. Дамант Д. Финансовая отчетность – новые задачи и перспективы развития / Д. Дамант // журнал «Аудит». – 16 июня 2014. – № 5.

Посівнич О.Р.

студентка,

Львівський торговельно-економічний університет

ВІДПОВІДНІСТЬ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ УКРАЇНИ ДО МСФЗ

У зв'язку із інтеграцією економіки України у світові господарські відносини необхідною стала умова удосконалення вітчизняної системи підготовки фінансової звітності. Одним із правильних шляхів стала її гармонізація з міжнародними стандартами фінансової звітності.

Такий підхід забезпечить формування однакового алгоритмічного поля для того хто укладає звітність та для її користувачів.

Очікувалося, що розроблені у процесі реформування положення (стандарти) бухгалтерського обліку будуть гармоніювати з основними принципами міжнародних стандартів, а це означає, що між звітністю складеною за МСФЗ та П(С)БО, не повинно бути суттєвих розбіжностей. Проте порівняння текстів зазначених документів, аналіз їхнього практичного застосування та результатів досліджень науковців свідчать про непорівнянність звітної інформації [1, с. 204].

Існуючі розбіжності можна об'єднати у три великі групи:

– нормативні – невідповідність норм П(С)БО певним положенням МСФЗ;

– декларативні – норми П(С)БО та МСФЗ співпадають, однак не дотримуються на практиці;

– концептуальні – цільова спрямованість фінансової звітності, використання професійного судження та інші.

Неузгодженість фінансової звітності за П(С)БО та МСФЗ може спричинити серйозні наслідки у прийнятті управлінських рішень. Оскільки, до прикладу, коефіцієнтний аналіз, що здійснюється на підставі показників звітності, складених згідно положень МСФЗ та вимог П(С)БО, призведе до різних результатів.